

dende Lovgivning. Derfor have vi udtrykt Reglen saaledes, som den findes i § 1, at det, hvorpaa det kommer an, er, om Hovedbedriften er Algerbrug, og vi havde den Glæde at finde Understøttelse for vor Fortolkning af den gjældende Lovgivning i, hvad den høitærede Indenrigsminister bemærkede om, at i en længere Række af Aar havde Administrationen været tilbøielig til at opfatte Sagen netop paa samme Måde som vi. Men hvorom Alting er, saa forekommer det os, at hvis man var misfornøiet med den Definition, som efter Udfaldet af Sagens 2den Behandling indeholdes i § 1, saa havde Beten været den at stille Ændringsforslag til § 1 eller, om man vil, gjenoptage Forslaget om, at dens 2det Stykke skulde bortfalde, men dertimod er Beten ikke den, at lade Paragrafen blive staaende og saa tilføie et andet Forslag, der gaar ud paa fuldstændig at ophæve Betydningen af dens Bestemmelse. Man anfører jo ogsaa her de Ord, der nylig have lydt her i Salen, og som vi ogsaa have hørt i dette Møde, nemlig om, at der ikke maa gives Love tilbagevirkende Kraft. Men hvad er det, man foreslaar her? Det er ikke blot, at denne Lovs Bestemmelser ikke skulde have, hvad man formener at kunne kalde tilbagevirkende Kraft, men man foreslaar, at i al Æftertid skal denne Bestemmelse ikke gjælde, aldrig kunne komme i Betragtning. Spørgsmaalet om, hvad der har været et Gaardbrug, inden Lovens udkom, skal vedvarende bedømmes efter den nu gjældende Ret. Med andre Ord, man opstiller den Paastand, at det er uberettiget for Lovgivningsmagten at fortolke en gjældende Lov, naar der bestaar en Uklarhed; det er fuldstændig uberettiget at foreslaa Lovgivningsmagten at søge denne Uklarhed hævet; nei, det skal vedblive at staa uklart for evig Tid, thi, vedbliver det ikke at staa uklart, er der en Mulighed for, at man ved at tage fejl i den Måde, hvorpaa man har opløst Tvivlen, kommer til at bestemme Noget for den følgende Tid, som maasse de Paaagjældende ellers kunde være slupne fra, idet Domstolene ikke vilde have anset det som klart. Det er den Paastand, som her er opstillet, at Uklarheden skal aldrig kunne hæves. Man mener, og det mene ogsaa vi, at Begrebet

„Gaard“ i visse Henseender ikke er sikkert; men de Herre ere af den Mening, at, er det usikkert, saa skal det blive staaende saaledes, ingen menneffelig Magt kan forandre det, thi det vilde stride imod Lovgivningsprinciper, som ikke paa nogen Måde tør tilføiesættes. Det er derfor, vi ikke have kunnet tiltræde dette Forslag, og jeg negter ikke, at det efter denne min Betragtning ikke kan Andet end forundre mig, om virkelig overmaade mange Medlemmer skulde kunne slutte sig til dette Forslag, og det har endnu mere undret mig at se, at den høitærede Indenrigsminister har kunnet slutte sig til et Forslag som dette; thi det er jo netop ham, der ganske overordenlig har lagt Vægt paa, at der maatte komme en Definition af Ordet „Gaardbrug“ ind i Lovforslaget. Medens dette ikke var foreslaaet af det Udvalg, der i forrige Aar var nedsat her i dette Thing, er det netop den ærede Minister, der har bragt denne Definition ind i Lovforslaget, og, efter at den nu er kommen derind, efter at Udvalget har fundet, at det virkelig var hensigtsmæssigt og rigtigt, og Thinget derhos har bifaldet det, saa undrer det mig, at Ministeren anbefaler et Ændringsforslag, der gjør dette fuldstændig betydningsløst; det er det, som jeg for mit Vedkommende ikke ser mig i Stånd til at forstaa. — Jeg vil endnu tillade mig at knytte nogle Ord til det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister til samme Paragraf, det er det Forslag, der staaar opført under Nr. 8. Dette Ændringsforslag vedkommer jo ikke det Nummer af § 4, som hidtil er omtalt, men kun Nr. 2 og 3. Hvad disse Numre angaar, saa er Forholdet noget forskjelligt fra det, der finder Sted med Hensyn til Nr. 1. Med Hensyn til de Ordbrug, der omhandles i Nr. 2 og 3, erkjendte Udvalget ved 2den Behandling, at, endssjøndt man ogsaa her havde søgt at holde sig overmaade nær til den bestaaende Lovgivnings Tanke, ja endogsaa i visse Henseender var gaaet ind paa Bestemmelser, der efter Fleres Mening være mindre strenge end den nuværende Lovgivning, kunde det dog maasse med Grund siges, at der i en enkelt Henseende var en lille Afvigelse fra den bestaaende